

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Sula Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Sula Vladimir xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.12.2016 – 17.04.2019;

Instanța de apel: 27.05.2019 – 09.02.2021;

Instanța de recurs: 21.04.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin rechizitoriul Procuraturii sect. Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2016, a fost remisă instanței cauza penală nr.2016018142, privind învinuirea inculpatului Sula Vladimir, de comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, acuzatorul de stat Țurcanu Mihail, în baza Ordonanței din 19.09.2018 a modificat învinuirea adusă inculpatului Sula Vladimir în sensul atenuării ei, incriminându-i comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal.

2. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 aprilie 2019, Sula Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, în redacția anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 179/26.07.2018 pentru modificarea unor acte legislative, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie suma de 6 000 lei.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Sula Vladimir în beneficiul lui SRL „Pascofiș”, suma de 41 295 lei, cu titlul de prejudiciul material.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că la data de 30 noiembrie 2015, din partea lui Sula Vladimir, care era administratorul SRL „SevCom-Agro” și SRL „Aviproduct.Plus”, la depozitul SRL „Pascofiș”, amplasat pe str. Valea Bîcului 5/1, mun. Chișinău, a venit cet. Toderașcu Petru cu automobilul de model „Volkswagen LT” cu nr. înmatriculare XXXX, care a solicitat să-i transmită pentru Sula Vladimir, produse din pește în valoare totală de 41 295 lei, urmând ca ulterior să fie eliberată factura fiscală și achitată plata pentru marfa, sub pretextul că la acel moment nu dispunea de ștampila întreprinderii, nici de mijloace bănești. Având încredere în aceștia, angajații SRL „Pascofiș” Bacal Iulia și Cotorobai Ion i-au transmis lui Sula Vladimir, prin intermediul lui Toderașcu Petru, următoarele produse din pește: 25 kg de Capelin afumat (la prețul de 45 lei pentru 1 kg) în valoare de 1 125 lei; 25

kg de Coloană afumată (la prețul de 38 lei pentru 1 kg) în valoare de 950 lei; 50,8 kg de Putasu congelat (la prețul de 21 lei pentru 1 kg), în valoare de 1 067 lei; 351 kg de Merhiciu congelat (la prețul de 50 lei pentru 1 kg) în valoare de 17 750 lei; 104 kg de Putasu congelat fără cap (la prețul de 38 lei pentru 1 kg) în valoare de 3 952 lei; 54 kg de Mintai congelat (la prețul de 39 lei pentru 1 kg), în valoare de 2 106 lei; 227,4 kg de Nototenia congelat (la prețul de 37 lei pentru 1 kg) în valoare de 8 414 lei; 80 kg de Macrou congelat (la prețul de 39 lei pentru 1 kg) în valoare de 3 120 lei; 22,48 kg de Somon congelat (la prețul de 125 lei pentru 1 kg) în valoare de 2 811 lei. Ulterior livrării mărfii, Sula Vladimir nu s-a prezentat la SRL „Pascofiș” pentru întocmirea facturii fiscale și achitarea pentru marfa procurată, cauzându-i SRL „Pascofiș” daune considerabile în mărime de 41 295 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art.190 alin.(1) Cod penal, adică escrocheria, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Sula Vladimir, prin care a solicitat casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat, că sentința primei instanțe a fost adoptată în lipsa unor probe care să demonstreze vinovăția inculpatului, nefiind cercetate toate probele complet și obiectiv, în baza unor presupuneri și cu încălcarea prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală.

A menționat, că instanța de fond la soluționarea cauzei, fără nici un temei legal a preluat argumentele acuzării și abuziv a respins circumstanțele obiective invocate de apărare, or în cadrul judecării cauzei, instanței de judecată sa bazat exclusiv pe declarațiile martorilor fără a da apreciere și fără a lua în considerație probele materiale anexate la materialele dosarului.

A susținut, că pretinsele probe pe care se bazează prima instanță la adoptarea sentinței, nu sunt pertinente și concludente pentru soluționarea obiectivă a cauzei, deoarece acțiunile au avut loc în modul cum a declarat inculpatul, în cadrul ședinței de judecată, și nu după cum a declarat martorul acuzării Toderășcu Petru, care a dat declarații confuze în diferite etape de urmărire penală, iar în cadrul ședinței de judecată a negat implicarea lui Sula Vladimir în acțiunile ce îi sunt înscrinate.

Consideră, că în speță a intervenit termenului de prescripție de atragere la răspunderea penală, or, fapta prejudiciabilă la care s-a făcut referință în rechizitoriu și sentință, a fost comisă și consumată la 30 noiembrie 2015, iar încadrarea juridică a faptei imputate fiind art.190 alin. (1) Cod penal, care prevedea sancțiunea: ”amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani”. Conform prevederilor pct. 3) art.16 al Codului penal - ”Infrațiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv”.

A indicat, că în conformitate cu prevederile normei penale pre-citate, infracțiunea care este imputată lui Sula Vladimir, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave. Articolul 60 Cod penal stipulează că: ”(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave...”, iar alin.(2) indică expres că: ”Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată”.

Astfel, a susținut că la 01 decembrie 2020, a intervenit termenul de prescripție de atragere la răspundere penală a lui Sula Vladimir pentru infracțiunea imputată.

Conform prevederile art.53 Cod penal care statuează că: „Persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în

cazurile: g) prescripției de tragere la răspundere penală...”

Referitor la acțiunea civilă a invocat că, instanța de judecată a dat o apreciere superficială și evazivă a probelor ce ar justifica existența unui prejudiciu și legătura cauzală între acest prejudiciu și acțiunile culpabile a lui Sula Vladimir.

A menționat, că la materialele cauzei lipsesc careva probe pertinente și concludente ce ar demonstra vinovăția lui Sula Vladimir prin acțiunea sau inacțiune, ce ar fi cauzat SC ”Pascofis” SRL careva prejudicii materiale, or, unica probă obiectivă, cu excepția declarațiilor subiective și tendențioase a soților Bacal, sunt declarațiile lui Toderașcu Petru care fiind în fața instanței și sub jurământ, a dat declarații prin care a negat implicarea lui Sula Vladimir în acțiuni ce îi sunt înscrinate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, în latura penală, și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Sula Vladimir a fost liberat de răspunderea penală în baza art.190 alin.(1) Cod penal, în baza art.53 lit. g) și art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, și a fost încetat procesul penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (2) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare și înșelăciune, prin cauzarea de daune considerabile (în redacția în vigoare la momentul comiterii faptei, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 179/28.07.2018), conform învinuirii inițiale, în același timp, fiind modificată învinuirea de acuzatorul de stat Țurcanu Mihail, în urma intervenirii legii mai favorabile, în baza Ordonanței din 19.09.2018, în sensul atenuării ei, incriminându-i comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, în urma intrării în vigoare a Legii nr. 179/28.07.2018, fiind întrunite semnele constitutive concretizate de legiuitor, și anume inculpatul a comis fapta încadrată la art. 190 alin.(1) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În pofida faptului că inculpatul Sula Vladimir vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate, prin următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate, martorilor Toderașcu Petru, Bacal Iuliana, Cotorobai Ion, Sargarovschi Igor, procesul - verbal de examinare a înregistrărilor video din 15.08.2016 și VDD cu înregistrarea video, în cadrul căreia a avut loc o discuție dintre reprezentantul părții vătămate Bacal Mihail și martorul (șoferul) Toderașcu Petru, ultimul confirmând faptul că la data de 30 noiembrie 2015, a luat marfa de la SRL „Pascofis” și mai confirmă că a avut mai multe discuții cu Sula Vladimir în privința restituirii datoriei ce o avea (f.d. 32-35), copia procesului-verbal de audiere a contribuabilului Bacal Mihail, dată la data de 07.10.2016, inspectorului fiscal Ciobanu Tatiana al OF Ștefan Vodă, unde reprezentantul părții vătămate SRL Pascofis, Bacal Mihail, a dat explicații similare cu cele date în cadrul examinării prezentei cauze penale, inclusiv faptul că el a introdus suma prejudiciului de 41 295 lei în casa întreprinderii Pascofis, în mai multe rate din banii săi personali.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct

de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Sula Vladimir în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat.

În raport cu materialul probator administrat, instanța de apel a constatat că, situația de fapt stabilită este în concordanță cu învinuire, încadrarea juridică a faptelor este legală, iar vinovăția inculpatului pentru infracțiunea reținută, rezultă în mod neîndoielnic din actele dosarului. De altfel, declarațiile părții vătămate care sub jurământ a oferit informații ample despre modul de derulare a evenimentelor infracționale, instanța consideră că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, care coroborează cu probele scrise, nominalizate mai sus și dovedesc cu certitudine că inculpatul a comis fapta incriminată, în baza mijloacelor de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești și a urmăririi penale, stabilindu-se în mod concret că inculpatul a dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile. Din analiza coroborată a tuturor probelor administrate în cauză, în ambele faze ale procesului penal desfășurate, în cauză fiind răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului pentru infracțiunea pentru care este cercetat.

Totodată, instanța de apel a considera necesar de a menționa că referitor la neconcordanța declarațiilor martorului Toderașcu Petru, or, pretinsa influența și amenințare a acestui martor la faza urmăririi penale nu are nici un substrat probator și sunt declarative, întrucât, nu a fost depusă nici o plângere pe marginea pretinselor fapte de amenințare, martorul Toderașcu Petru semnând personal pentru faptul că declarațiile indicate în procesul-verbal de audiere a sa, sunt veridice și expuse din cuvintele sale. De asemenea, acesta a semnat la rubrica respectivă că a fost preîntâmpinat de răspunderea ce o poartă pentru refuzul de a face declarații, precum și pentru darea declarațiilor false (f.d.31). Mai mult, declarațiile sale din ședința de judecată, precum că pe data de 30 noiembrie 2015 nu a luat marfa de la SRL „Pascofiș” sunt combătute prin conținutul probei materiale a înregistrării video a unei discuții ale martorului Toderașcu Petru cu reprezentantul părții vătămate Bacal Mihail, prin care se confirmă declarațiile lui Toderașcu Petru date la faza de urmărire penală, respectiv, instanța a reținut ca fiind veridice declarațiile respective, pe care le-a considerat ca corespunzând adevărului, fiind confirmate și prin înregistrarea video. Totodată, pretinsele fapte de amenințare au fost infirmate sub jurământ și de martorul audiat în ședință, ofițerul Șargarovschi Igor, lipsind orice aparență sau justificare faptică a unei pretinse amenințări.

Astfel, la faza urmăririi penale, martorul Toderașcu Petru a confirmat modul de transmitere-primire a mărfii obișnuit între părți, inclusiv confirmând că anume la 30.11.2015 a mers ca de obicei, la solicitarea lui Sula Vladimir, la SRL „Pascofiș” pentru a lua marfa, ajungând acolo marfa era pregătită și doar a fost încărcată de hamalul Ion (martorul Cotorobai Ion audiat în ședință), au fost luate produse din pește de aproximativ 40 mii lei, a transportat marfa în mun. Bălți, la magazinul lui Sula Vladimir înțelegând că ultimul trebuia să achite marfa peste câteva zile, a confirmat și discuțiile cu ambele părți cu privire la datorie pe produse, cunoaște că Sula Vladimir nu a achitat marfa (f.d.31).

La caz, instanța de apel a reținut că, declarațiile date de reprezentantul părții vătămate Bacal Mihail, se coroborează cu cele date la faza urmăririi penale de martorul Toderașcu Petru, ale martorilor Bacal Iuliana și Cotorobai Ion, și sunt în interconexiune cu contextul discuțiilor și imagini înregistrată de partea vătămată, avute cu martorul Toderașcu, discuții confirmate și de ultimul în ședință. De asemenea, schimbarea declarațiilor martorului Toderașcu Petru instanța le califică drept un procedeu al apărării de a demonstra lipsa de vinovăție a inculpatului, mai ales că martorul respectiv este în relații bune cu inculpatul Sula Vladimir de o perioadă îndelungată, aceștia fiind vecini și conlucrează împreună, chiar și neoficial, de mai

mult timp.

Totodată, instanța de apel a indicat că, atât inculpatul Sula Vladimir, cât și martorul Toderășcu Petru nu au putut explica motivul ruperii relațiilor comerciale între SRL „Pascofiș” și societățile comerciale administrate de Sula Vladimir, or, chiar ultimul a recunoscut că după data de 30 noiembrie 2015 nu a mai efectuat comenzi de la SRL „Pascofiș”, necătând la faptul că anterior s-au creat niște relații de încredere și loialitate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect nu a reținut ca fiind veridice declarațiile martorului Toderășcu Petru și a inculpatului Sula Vladimir, că suma datorată către SRL „Pascofiș” s-a format din datoriile anterioare și nu pentru marfa livrată la 30 noiembrie 2015, întrucât acestea sunt infirmate din coroborarea declarațiilor reprezentantului părții vătămate SRL „Pascofiș” Bacal Mihail și ale martorilor Bacal Iulia și Cotorobai Ion, precum și declarațiile martorului Toderășcu Petru de la faza urmăririi penale.

Totodată, instanța de apel a considera necesar de a menționa că argumentele apărării precum că, nu a existat nici o comandă la data de 30.11.2015, că nu s-a verificat dacă a existat la SRL „Pascofiș” marfa, se infirmă prin ansamblul probator administrat, iar criticile ce țin de pretinsa insuficiență a probelor este combătută de probatoriul coroborat administrat. Argumentele că, conform actului de verificare din 30.11.2015, copia la f.d.21, ar confirma lipsa datoriei SRL „Sev-Com-Agro” față de SRL „Pascofiș”, din contra, existând o datorie inversă de 110 lei - nu pot fi reținute ca pertinente, deoarece este relevat din declarațiile reprezentantului părții vătămate coroborate cu ale martorilor, dar și cu cele date de reprezentantul în față organului fiscal, că nu a fost emisă factura și fiind explicată cauză neemiterii facturii la momentul respectiv, aceiași cauză referindu-se și la celelalte copii ale actelor de verificare invocate (f.d.15-17).

De asemenea, argumentele inculpatului că ar fi fost amenințat cu reținerea pe termen de 72 ore, ar fi fost impus să dea declarații împotriva voinței sale, pe lângă faptul că nu sunt susținute de nici un substrat factologic, sunt irelevante în contextul în care, inculpatul și-a exercitat dreptul de a nu da declarații la data de 06.06.2016 (f.d.20), pe de altă parte acesta nu a fost reținut, astfel fiind inexplicabile și neprobate aceste aspecte, iar la data de 01.08.2016, fiind audiat în calitate de bănuit, a acceptat să dea declarații, a semnat fiecare răspuns în parte, a consemnat semnarea procesului-verbal de audiere (f.d.40), i s-a asigurat prezenta avocatului, iar pe de altă parte nici nu a invocat careva declarații din acest proces-verbal, care nu ar corespunde adevărului și pe care nu ar fi dorit să îl declare la acel moment.

Cu privire la argumentele că, nu ar fi fost întocmită factură fiscală deoarece nu a existat livrarea, instanța de apel a reținut că sunt contrare probelor administrate, ce confirmă existența livrării, or, pe lângă argumentele expuse mai sus referitor la practica întocmirii ulterioare a facturilor după primirea mărfii, acest argumente sunt reconfirmate și prin copia facturii din 27.11.2015 referitor la marfa în sumă de 47 000 lei, semnată și ștampilată de ambele părți, contrar celor invocate de inculpat, ce atestă impertinența argumentului inculpatului că, putea fi remisă factura fiscală și prin poștă.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele referitor la divergențele dintre declarației date de cet. Bacal Mihail la organul fiscal și cele din instanță, ce țin de persoana căruia i-a eliberat marfa, or, atât în față OF cât și în față instanței, reprezentantul părții vătămate a confirmat că marfa s-a eliberat șoferului Toderășcu Petru.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că infracțiunea imputată inculpatului potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar din momentul comiterii faptei, până la adoptarea prezentei decizii, a expirat termenul de prescripție, prin urmare, în privința inculpatului Sula Vladimir, sunt aplicabile prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

Cu referire la dezacordul apelantului în partea prejudiciului material instanța de apel a

reținut că prima instanță corect a dispus spre încasare din contul inculpatului Sula Vladimir în beneficiul părții civile SRL „Pascofiș”, a sumei de 41 295 lei cu titlu de prejudiciu material, or, acesta este prejudiciul cauzat prin infracțiune.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Sula Vladimir, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie respinsă.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că instanța de apel a dat o apreciere superficială și evazivă a probelor ce ar justifica existența unui prejudiciu și legătura cauzală între acest prejudiciu și acțiunile culpabile a lui Sula Vladimir.

A menționat, că la materialele cauzei lipsesc careva probe pertinente și concludente ce ar demonstra vinovăția lui Sula Vladimir prin acțiunea sau inacțiune, ce ar fi cauzat SC ”Pascofiș” SRL careva prejudicii materiale, or, unica probă obiectivă, cu excepția declarațiilor subiective și tendențioase a soților Bacal, sunt declarațiile lui Toderascu Petru care fiind în fața instanței și sub jurământ, a dat declarații prin care a negat implicarea lui Sula Vladimir în acțiuni ce îi sunt înscrinate.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

6.1. SC ”Pascofiș” SRL a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că recurentul nu este de acord cu soluțiile instanțelor de fond în partea soluționării acțiunii civile, solicitând respingerea solicitărilor privind încasarea din contul inculpatului Sula Vladimir în beneficiul lui SRL „Pascofiș”, suma de 41 295 lei, cu titlul de prejudiciu material, invocând în acest sens în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal apreciază ca declarative argumentele apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta deoarece în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Tot aici Colegiul penal ține să menționeze că, motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul materialelor dosarului, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Sula Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția.

Totodată, instanța de recurs menționează că recursul apărării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor recurentului constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțele de fond a probelor, fără a ține cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs în sensul art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la dezacordul recurentului privind încasarea din contul inculpatului Sula Vladimir în beneficiul lui SRL „Pascofiș”, suma de 41 295 lei, cu titlul de prejudiciul material, Colegiul penal ține să sublinieze, că acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspunderea delictuală a persoanei responsabile potrivit legii civile, pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Prejudiciul solicitat de partea civilă prin intermediul acțiunii avansate în fața instanței împotriva inculpatului,

trebuie să reprezinte o consecință directă a infracțiunii deduse judecății, atât în cazul pretinderii recuperării prejudiciului material, cât și a celui moral.

În conformitate cu art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Potrivit art.220 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, coroborat cu art.1998 alin.(1) Cod civil, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept. Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, instanța de recurs menționează că, a fost probată existența faptului ilicit, cauzarea prejudiciului, legătura causală dintre fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite. În aceste condiții, instanța de recurs reține că sunt prezente toate condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale a inculpatului.

Totodată, conform prevederilor art.219 Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În același context, potrivit art.221 Cod de procedură penală (1) acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. (2) Acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În susținerea celor enunțate supra, instanța de recurs menționează și jurisprudența CtEDO, cauza *Tonchev vs. Bulgaria* (19.11.2009), unde Curtea a statuat, în principiu, că „ în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1954”.

În speță, prima instanță a conchis asupra admiterii acțiunii civile înaintată de către SRL „Pascofiș”, dispunând încasarea sumei de 41 295 lei, cu titlul de prejudiciul material, din contul inculpatului Sula Vladimir, soluție menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal consideră că instanța de apel la menținerea soluției primei instanțe, corect a interpretat și aplicat prevederile art.219 alin.(1), 221 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, astfel dispunând încasarea din contul lui Sula Vladimir în beneficiul lui SRL „Pascofiș”, suma de 41 295 lei, cu titlul de prejudiciul material, dat fiind că părții vătămate SRL „Pascofiș”, i-a fost cauzat prejudiciu material prin infracțiune, respectiv, din cumulul probelor existente s-a atestat confirmarea integrală a prejudiciului material în suma de 41 295 lei, invocat de partea civilă, și anume prin: procesul - verbal de examinare a înregistrărilor video din 15.08.2016 și VDD cu înregistrarea video, în cadrul căreia a avut loc o discuție dintre reprezentantul părții vătămate Bacal Mihail și martorul (șoferul) Toderașcu Petru, ultimul confirmând faptul că la data de 30 noiembrie 2015, a luat marfa de la SRL „Pascofiș” și mai confirmă că a avut mai multe discuții cu Sula Vladimir în privința restituirii datoriei ce o avea (f.d.32-35), copia procesului-verbal de audiere a contribuabilului Bacal Mihail, dată la data de

07.10.2016, inspectorului fiscal Ciobanu Tatiana al OF Ștefan Vodă, unde reprezentantul părții vătămate SRL Pascofiș, Bacal Mihail, a dat explicații similare cu cele date în cadrul examinării prezentei cauze penale, inclusiv faptul că el a introdus suma prejudiciului de 41 295 lei în casa întreprinderii Pascofiș, în mai multe rate din banii săi personali.

Instanța de recurs mai notează și faptul, că argumentele apărării cu privire la respingerea acțiunii civile înaintată de SRL „Pascofiș”, a constituit deja obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel, în privința cărora instanța s-a expus motivat și amplu argumentat, soluție care este descrisă la pct. 4.1. a acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară, or, în cazul în care instanțele de fond și au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către partea apărării, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Sula Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Sula Vladimir xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda